

NOVADNIEKS

SESTDIEN,
1990. gada 3. novembrī

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 131 (6134)
Maksā 3 kap.

RAJONA PANORĀMA

30. oktobrī notika Preiļu rajona Tautas deputātu padomes prezidija kārtējā sēde. Tajā apsprieda gatavošanos rajona padomes sesijai, izpildkomitejas iekšlietu daļas reorganizācijas dažus aspektus, kā arī izskatīja vairākus citus jautājumus.

Vakar rajonā uzsāka kultūras darbinieku atestāciju. Nav un nevar būt pilnīgi vienādu tautas namu un bibliotēku un, protams, arī darbinieku veikums ir dažāds — tāds ir rajona kultūras nodalījuma ieskaits. Pēc speciāla pašu izstrādāta nolikuma tiks noteiktas jaunās darba algas.

Aizvakar kopā pulcējās visi rajona bibliotekāri. Kārtējā semināra galvenais uzdevums — bibliotēku darba decentralizācija, kurai jābūtu ar jauno gadu. Un vēl — ar 1. novembri Preiļu rajona centrālās bibliotēkas direktora amatā ināra Batarāga, kas līdz šim pildīja vecākās bibliogrāfes pienākumus.

Sākušies rajona darbmācības skolotāju kursi. To galvenā

vadītāja ir Līvānu 1. vidusskolas skolotāja Maija Kulakova. Kursi paredz papildināt skolotāju zināšanas daudzās jomās. To norisē iesaistīti republikāniskā Skolotāju kvalifikācijas celšanas institūta lektori. Taču viens no uzdevumiem — darbmācības kabineta skate — ir pašu rajona skolotāju kompetencē.

Lai objektīvi novērtētu savu kolēģu veikumu, rajona skolas tika sadalītas četrās zonās. Līdz gada beigām paredzēts kolektīvi apmeklēt katru rajona skolu un iepazīties ar tās darbmācības kabineta vadītāja veikumu.

Pirmais no četriem iepazīšanās un vērtēšanas braucieniem — šoreiz pa Līvānu zonas skolām — noticis jau šonedēļ.

Rajona skolotāju koris pabijis pie saviem kolēģiem Lietuvā. Notikusi iepazīšanās ar Utenas rajona izglītības nodalījuma un tās darbiniekiem. Pēc tam — mūsu skolotāju kora koncerts. Programmā — klasika, latviešu tautas dziesmas. Sirsnīgi un ieinteresēti Utenas klausītāji ir uzņēmuši mūsu dziedātājus.

Skolās sācies rudens brīvdienų laiks. «Oficiāli» brīvdienas gan noritēju no 6. līdz 10. novembrim, taču republikas Izglītības ministrija paredzējusi, ka skolu pedagogiskās padomes brīvdienų laiku var noteikt pēc saviem ieskaitem.

Mūsu rajonā pirmie brīvdienās devās Jaunsilavas skolēni un skolotāji. Viņiem sekoja Niedru un Riebiņu skolu kolektīvi. Daļa skolu pašreiz rīt brīvā nedēļā. Taču vairums skolu brīvdienās dosies nākošajā nedēļā.

Šonedēļ notikusi LTF Preiļu nodalījuma Domes valdes sēde. Uzmanības centrā joprojām — LTF grupu darba aktivizēšana.

Pagājušā sestdiena paliks atmiņā kolhoza «Vārkava» pensionāriem: notika tradicionālais gadskārtējais viņiem veltītais sarīkojums. Darba veterānus sveica un pieminās veltes viņiem pasniegza kolhoza, arodbiedrības un pagasta vadība. Ipaši cildināja tos, kuri pensijā aizgājuši šogad: svinīgi sēdināja goda krēslā. Uztājās Vārkavas folkloras ansamblis. Pensionāri noieto darba ceļu atcerējās pie kopējā gaida.

Pārskats

par piena izslaukumiem
(pēc agrorūpniecības apvienības «Preiļi» dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govs oktobra III. dekadē	+ , salīdz. ar to pašu laiku 1989. g. (kg)	+ , salīdz. ar iepriekš. dekadē (kg)
«Sarkanais Oktobris»	12,2	-1,1	-0,5
«Nākotne»	7,7	-2	-0,3
«Sarkanā auzma»			
Leņina	7,6	-0,5	-0,4
«Rušona»	7,5	-3,7	-0,3
«Galēni»	6,9	+0,5	-0,2
«Smelteri»	6,7	-2,4	-1
«Dubna»	6,6	-1,5	-1,7
Kirova	6,5	-2,4	-0,5
«Zelta vārpa»	6,4	-1,6	-
«Dzintars»	6,4	-1,8	-0,1
K. Marksa	6,2	-1,4	-
«Jersika»	6	-1	-0,3
«Vanagi»	5,8	-1	-0,6
«Gailīši»	5,8	-1,5	-0,2
«Sījukalns»	5,5	-0,9	-1,4
«Līvāni»	5,5	-1,3	-0,3
«Rozupe»	5,4	-1,8	-0,9
Aglonas p. s.	5,2	-1,6	-0,8
«Ezerciems»	5,1	-0,9	-1
«Vārkava»	5	-1,2	-0,1
Rudzātu p. s.	5	-2,5	-0,1
Raiņa	4,8	-1,6	-0,5
«Silajāni»	4,6	-3,7	-0,7
RAJONĀ	4,4	-1,8	-0,4
	6,7	-1,5	-0,4

Neziņā un bez perspektīvas

Preiļu siera rūpnīcas darba kolektīva sapulce, kurā apsprieda ražošanas rezultātus šī gada 9 mēnešos un runāja par nākamā gada uzdevumiem, noritēja visai nospiesti, neziņā par turpmāko gadu, neskarot tālāku perspektīvu. Tas saprotams: grūti sokas patlaban, priekšā — vēl lielākas grūtības.

Uzņēmuma direktors V. Solovjovs sapulcē pavēstīja, ka pēdējā laikā ne tikai katastrofāli sārūk rūpnīcai piegādātā piena daudzums, kā rezultātā samazinās ražošana, bet arī kļuvis kritisks materiāli tehniskais nodrošinājums. Šī gada 9 mēnešos, salīdzinot ar to pašu laiku 1989. gadā, uzņēmums pārstrādāšanai saņēmis par 11,5 tūkstošiem tonnu piena mazāk (izpilde — 87,9 procenti). Jāveic rūpnīcā kapitālais remonts un celtniecība, bet nav ne jaunu iekārtu, ne ķieģeļu, cementa, ne šifera un krāsu.

Šī gada 9 mēnešos rūpnīcā produkcija sarazota par 1,317 miljoniem rubļu mazāk nekā attiecīgajā laika posmā pērn. Konkrēti pa veidiem: sviesta iegūts par 365, siera — par 111 tonnām mazāk. Tomēr uzņēmums centies ar šo produkciju apmierināt rajona vajadzības: cik tirdzniecības darbinieki ir prasījuši, tik arī dots. 120 tonnas piena cukura nogādātas eksportam. Būs tik nepieciešamā valūta.

Lai siera rūpnīca varētu strādāt normāli, gadā vajag 110 — 120 tūkstošus tonnu piena. Nākamā gada izredzes ir bēdīgas. Mūsu, Preiļu rajonā iespējams sagādāt 55 tūkstošus tonnu piena, no Jēkabpils rajona paredzēts saņemt 20 tūkstošus tonnu. Daugavpils rajons, kurš līdz šim gadā piegādāja 18 — 20 tūkstošus tonnu, nākamgad pienu rūpnīcai vairš nedos. Plena nebūs arī no Aizkraukles rajona. Rēzekne ir ar mieru pienu piegādāt tikai na komercenām — 80 kapelkas litrā.

Ja trūks piena, rūpnīcā stipri samazināsies galvenās produkcijas — siera — ražošana. Nākamgad tā izgatavos tikai 4500 vai pat 4000 tonnu. Bet siers ir tik vajadzīgs. Un to līdz šim republikā galvenokārt ražoja Preiļos.

Ražošana siera rūpnīcā samazinās. Tādēļ jāsamazina arī strādājošo skaits. Lai saglabātu līdzšinējo darba algu, pēc veiktajiem aprēķiniem, ar jauno gadu no darba jāatbrīvo 35 cilvēki. Kuri būs šie nelaimīgie? Statu pārskatīšanā strādā speciāla komisija, kas kopā ar rūpnīcas un cehu vadību, darba kolektīva padomi un arodbiedrību lems, kuri kolektīva locekļi turpmāk būs «lieki». Lemšot kolektīvi, godīgi, nepieciešamības spiesti. Bet atbrīvotajiem vienai jābūs drūmi ap sirdi. Jaunu darbu šajos juku laikos sameklēt grūti.

Jā, kas to būtu domājis kaut vai pirms pieciem gadiem, ka Preiļu siera rūpnīca — ekonomiski stabils, perspektīvs uzņēmums — nonāks bezizejas stāvoklī, ka piena trūkuma dēļ krasi samazināsies ražošana, un te būs bezdarbs?

Cilvēki un darbi

Poligons

No lecerētās «ekskursijas» nekas neiznāca. Un tikai tāpēc, ka nebija paredzējusi: bez zābakiem te doties nav pat ko domāt. Kā pēc tam man pastāstīja, kūdras purvs «apriņot» burtiski visu: smiltis, šķembas, pat asfaltu. Un vēl tās smagās mašīnas... Nepieciešami betonēti laukumi, bet kā tos izbūvēt, ja cementa tikvien pietiek, lai galus savilkto kopā.

Ja esam lecerējuši avīzē pastāstīt par Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas laudim un viņu darbiem, parasti ejam vai braucam uz celtniecības objektiem — tur, kur izšķiras jaunbūvju liktenis. Bet paligražošana jeb, kā to te sauc, poligons bieži vien paliek ārpus redzesloka. Bet te pēkšņi (tas patiešām visiem bija negaidīti) tā kolektīvs pirmajā pusgadā uzvarēja darba sacensībā. «Laikam vairš nav kam piešķirt pirmo vietu,» pa pusei nopietni, pa pusei jokojot runāja paligražošanā nodarbinātie strādnieki.

Iespējams, šajos vārdos ir daļa taisnības. Taču no otras puses — nevajadzētu noniecināt šī kolektīva ieguldījumu. Tādu secinājumu izdarīju pēc poligona apmeklēšanas. Jo vairāk tāpēc, ka bez produkcijas, ko tas ražo, nevar iztikt ne pašu organizācija, ne citi uzņēmumi, ne arī individuālie pasūtītāji.

Ko tad ražo poligonā? Daudz ko: betona un keramzītbetona blokus, trotuāru plāksnes, saliekamus dzelzsbetona izstrādājumus, zāģmateriālus, galdniecības izstrādājumus, armatūru — visu nemaz neuzskaitīt. Mēnesī poligons «apgūst» aptuveni 60 tūkstošus rubļu. Tas ir daudz vai maz? Kā to nem? Piemēram, augustā nevarēja kā nākas izvērst keramzīta ražošanu. Arī saņemtais cementa daudzums bija tāds nieks vien. Tāpēc pat diviem desmitiem poligonā nodarbināto strādnieku ne vienmēr ir ko darīt, un visi, kas ir «brīvi no darba», labiekārto savu laukumu.

— Vai šī iemesla dēļ nav pārāk liela kadru mainība? — pajautāju meistariem N. Morozovam un O. Sješarenko. Izrādās

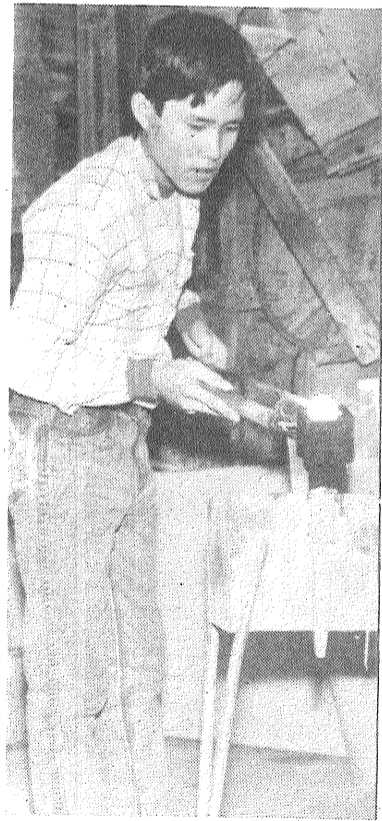
— cilvēki prom doties nesteidzās, lai gan ir grūtības ar apgādi un jāstrādā zem klajas debess, kas savukārt rada biežu saslīmšanu. Alga ir tīri pieklājīga — 300 rubļus mēnesī var nopelnīt. Vārdu sakot, cilvēki nesūrojas. Piemēram, elektrometinātājs Andrejs Vilcāns un operators Pēteris Cimbulovs šeit strādā kopš poligona atklāšanas, tas ir — 10 gadus. Elektrometinātāju amatu apguvis Jurijs Popcovs, tikai labus vārdus dzird sakām par Vladimīru Gorčakovu, Sergeju Prudņikovu, Aleksandru Naumovu, Ilmāru Paegli.

Droši vien ievērojāt — nosaucu tikai vīriešu vārdus. Un tas ir saprotams — sievietēm te strādāt par smagu. Lai arī cenšas darbus mehanizēt (piemēram, izgatavoti ratīni betona pārvadāšanai), poligons kā bija sākumā izmēģinājumiem domāts, tā arī tāds palicis. Līdz angāriem, tāpat kā jebkurā citā būvorganizācijā, te vēl tālu.

Kas sagaida poligonu nākotnē? Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas galvenais inženieris I. Nilovs pastāstīja:

— Patlaban būvējam sīkgaļu izstrādājumu cehu, protams — ar jumtu. Kas būs tālāk, negribu zīlēt. Iespējams, nākamgad poligonu vajadzēs slēgt. Cita starpā — nav arī zināms, vai Līvānu PMK vispār pastāvēs. Patlaban pasūtītāji ar materiāliem mūs spēj nodrošināt tikai par 1,5 miljoniem rubļu, bet, lai izdzīvotu, mums tie vajadzīgi vismaz par 5 miljoniem. Īsi sakot, mūsu nākotne, izskatās, ir miglā tīta.

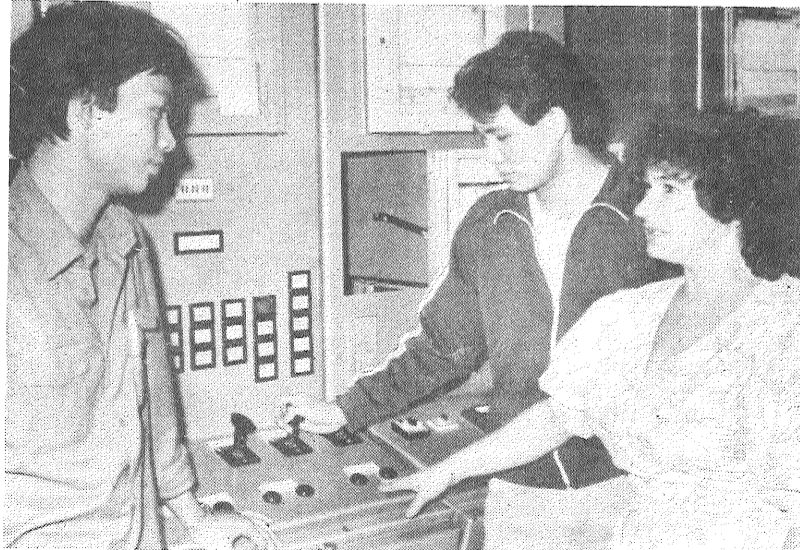
Diemžēl — Līvānu PMK te nav izņēmums. Taču — ja jau izvirzījies jautājums par izdzīvošanu, tad bez sava poligona, domāju, būvorganizācija nevarēs iztikt.

Mūsu laikrakstā jau bija informācija, ka izveidots Līvānu — Danangas kopuzņēmums, kurš izvietosies Vjetnamas republikas Danangas pilsētā. Pašlaik Līvānu stikla fabrikā no Vjetnamas ieradusies 16 jaunieši, lai apgūtu stikla izstrādājumu ražotāju profesijas. Tiek komplektētas iekārtas jaunajai stikla fabrikai. Savukārt Danangā ceļas jaunās ražotnes korpusi.

ATELOS: jaunais stikla pūtētājs Nguen Van Haņs stikla izstrādājumu jau izgatavo patstāvīgi; stikla vārtītāju profesiju apgūst Can Si Thaņs un Can Kuok Tuans. Viņus nākamās profesijas noslēpumos ievada piektās kategorijas stikla vārtītāja Jevdokija Hristenko.

J. SILICKA foto

Iraida KOROĻOVA

Jānis GURGONS

karstām pēdām devos noskaidrot, kas par lietu.

Tas ir vismazākais dārziņš pilsētā: četrdesmit pieci bērni, sešas audzinātājas. Tas ir visvairāk cietušais dārziņš, jo nu jau vairākus gadus tā liktenim pāri kā Damokla zobens: SES uzskata, ka dārziņš jāslēdz. Kādā veidā, grūti pateikt, bet šī mazā iestāde darbojas. Piemēram, vienā grupā nogāzās griestu apmetums laime, ka tur neatradās bērnu gultīņas. Bērnu darza vadītāja J. Jeranoviča lūgtin lūdzta remontu viņai atbild, ka dārziņu «klapēs ciet». Tomēr nedara ne vienu, ne otru. Tāpēc dārziņa personālam arī noskaņojums tāds nenoteikts. Un tad vēl tas sajukums ar piemaksām. Jautāju Lenai, kāda atbilde saņemta no Finanšu ministrijas.

— Paskaidroja, ka ar ministriju tam nesot nekāda tieša sakara, ka katrā rajonā jābūt savam ārpusbudžeta fondam, no kurā jāizmaksā piemaksas. Zvanījām uz rajona izglītības nodaļu, tur kā ar cirvi acirta: «Nepraucējiet strādāt!» un nometa klausuli. Es vispār nesaprotu, kāpēc esam krituši tādā nežēlībā: teiksim, polidžu izglītības nodaļā divus Goda rakstus darbiniecēm, kuras dārziņā nostrādājušas trīsdesmit piecus un četrdesmit gadus. Man mīļi atbildēja, sak, ar republikas jauno ģerboni Goda rakstu vēl ne-

esot, bet ar veco nav derīgi. Jā bija visa vadības interese par mūsu veterāniem.

Tāda, lūk, bēdīga jubileja (decembrī bērnu darzām paliek piecdesmit gadi). Lai atvaino mani māmiņas, kuras tik droši apgalvo: tām audzinātajam gan ir labi — silti, gaiši, mušas arī nekož. Bet izrādās, ka nav nemaz ne tik silti, ne tik gaiši. Pati «naudīgākā» šajā bērnu darzā ir tā vadītāja — saņem veselus (!) 140 rubļus (uz papīra).

Livāņu stikla fabrikas bērnu darza vadītāja tomēr riskēja un no sava fonda izmaksāja darbiniekiem paaugstinātu algu par diviem mēnešiem. Stikla fabrikas attiecīgais dienests par to tūdaļ, kā saka, dabūja pa nagiem: kā jūs uzdrošinājāties bez vadošiem norādījumiem?

Kā šo visai sarežģīto situāciju vērtē pilsētas izpilddomnieka centralizētajā grammatveidībā, kur parasti uzplaiksnī visu pilsētas bērnu darzu darbinieku sašutums? Vārds galvenajai grammatveidei V. Peiseņiecei.

— Uzskatu, ka septiņdesmit septiņā lēmuma pieņemšana ir tieša valdības kļūda. Naudai patīk, kad to skaita. Kas atļēcas uz mūsu pilsētu, tad ārpusbudžeta fonda summas ir pārāk nelielas, bet cik naudas pēc cenu paaugstināšanas uz alkoholiskajiem dzērieniem un tabakas izsira-

dājumiem paliek rajonā mēs nemaz nezinām. Toties aprēķinājām: tikai Livāņu pilsētas bērnu darzu darbiniekiem vien piemaksas par trim mēnešiem sasniegt 9680 rubļus.

Tajā pat laikā nevaru nepārmest pirmsskolās bērnu iestāžu vadītājiem. Pašreizējais algu fonds ir paredzēts 114 štata vienībām, bet īstenībā strādā vidēji tikai 93. Tomēr ekonomijas nav. Visi līdzekļi tūdaļ tiek kādam izmaksāti, iespējams, par amatu apvienošanu, par liekajām slodzēm un tā tālāk. Varbūt tomēr pamēģināt ko iekonomēt?

Tikai minēti pacietības, cienījamo lasītā, isumā pastāstīšu vēl par diviem viedokļiem šajā jautājumā. Rajona izglītības nodaļas vadītājs J. Lozda:

— Simtprocentīgi atbalstu bērnu darzu darbinieku sašutumu, valdībai nepiedien šādas «spēles». Vēl jo vairāk tāpēc, ka uz Izglītības ministrijas kolēģiju uzāicinātais finanšu ministra vietnieks (tas notika septembra beigās) svēti apsoliņās sameklēt līdzekļus piemaksām līdz šī gada 10. oktobrim. Pēc visa spriežot, arī šis solījums bija tikai ziepju burbulis, visādā ziņā rajonā pagaidām nekas nav zināms, kā un kad jautājums tiks atrisināts.

Rajona finanšu nodaļas vadītāja V. Liņmane:

— Apgalvojot, ka problēmas risinā-

jums ir rajona kompetencē, Finanšu ministrija, acimredzot, mēģina savu vainu novēlēt uz mums. Tur taču nevar nezināt, ka kopš 1. jūlija, kad tika paaugstinātas cenas alkoholam un tabakas izstrādājumiem, rajons kļuva «bagātāks» tieši par 13 tūkstošiem rubļu (ņemot vērā, ka no peļņas 60 procenti tiek republikai, bet pa 20 procentiem — tirdzniecības organizācijai un rajonam). Pirmām kārtām šī nauda tiek novirzīta pabalstiem daudz bērnu mātēm, maznodrošinātajiem pilsoņiem un tā tālāk. Taču nevajadzētu krist izmisumā. Man kļuva zināms, ka līdzekļi bērnu pirmsskolās iestāžu darbinieku piemaksām tiks sadalīti kuru katru dienu.

— Cerēsim, ka šoreiz nepiekrāps. Tikai no kādiem gan fondiem? Ja no budžeta, tad tā vien šķiet, ka «tā ballīte nebūs ilgi», jo republikas budžets jau tirksk pa visām viltēm, visos līmeņos. Nekas, dzīvosim — redzēsim.

Atliek pateikti tikai vienu: tas ir kaut kā nenopietni, ministru kungi un rajona vadītāji! Jā, «pedagogam jābūt apzinīgam cilvēkam» (tātad, streikot viņam nepiedienas). Skaidrs, ka jābūt apzinīgam. Taču pirmām kārtām — cilvēkam. Tādēļ viņš ir tiesīgs prasīt arī cilvēciņu attieksmi pret sevi. Mums taču ļoti labi zināms, uz ko spējīgi līdz galējībai novest cilvēki.

Iraida Korolova

MES ļoti ticējām, ka būs saulaina rudens diena un nepieļūšas distanču trases. Mēs ļoti cerējām, ka būs daudz dalībnieku — kaut vai tāpēc, ka skolu jauniešiem līdz šim notiek tikai tradicionālās skolēnu spartakiādes sacensības, kuras ar gadiem kļuvas vienveidīgas gan balvu, gan to norises ziņā. Mums ļoti gribējās, lai uz sacensībām kopā ar bērniem un jauniešiem atnāktu vecāki, un visi kopā ne tikai tajās piedalītos, bet arī tuvinātos veselīgam dzīvesveidam. Jo šajā streiā, savstarpējās neiecietības, ekonomiskā pagrimuma un politisko kaislību, sagandētās dabas un cilvēku veselības laikā regulāras fiziskās nodarbības var kaut cik stabilizēt garīgo līdzsvaru, uzlabot noskaņojumu gan pieaugušajiem, gan bērniem. Centāties, lai dalībniekiem būtu vairāk balvu, lai mazāk būtu zaudējumu. Ja kuram nepaveicās individuālajās sacensībās, varēja, viens otram piepalīdzot, uzvarēt ģimeņu skrējienā...

Daļa mūsu cerību piepildījās.

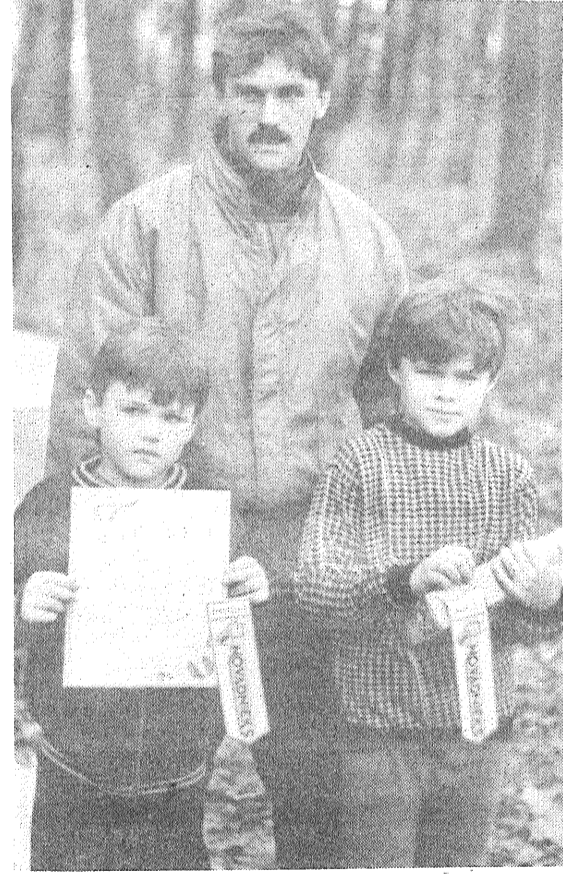

Līdz uzvarai veselī divi kilometri...

Oktobra pēdējā sestdiena bija no tām retajām, kad laiks izrādījās labs. Arī skolēnu un fizikultūras skolotāju interese par iespēju vēlreiz izskriet rudens krosa trases, izrādījās pietiekami liela, vismaz no skolu kolektīviem, kur strādā enerģiski fiz-

Pirmie seši dalībnieki katrā vecuma grupā saņēma «Novadnieka» vimpelīti.

Vienu kilometru kopā ar savu tēti Ilmāru Meluškānu — aktīvu agrofirmas «Sarkanais Oktobris» sportistu noskrēja Uldis un Valdis.

Sponsors — „Novadnieks”

Aglonas vidusskolas skolotāja F. Pušņakova ģimene — sacensību uzvarētāja

kultūras skolotāji: Aglonas internātskola un vidusskola. Vārkavas un Riebiņu vidusskolas, Preiļu 2. vidusskola. Uz rudens krosa sacensībām atbrauca pat Ārdavas un Silajāņu skolēni, bija skrējēji (gaidījām gan vairāk) no Preiļu 1. vidusskolas. Vēl jāpiebilst, ka Preiļu 2. vidusskolas skolotāji un audzēkņi sagatavoja gan trases, gan vadīja sacensības. Klāt bija arī skolas diskotēka, kas rudenīgajā parkā ieviesa īpašu svētku noskaņu.

Dalībnieku skaits — 247. Zēli, ka sportisko ģimeņu bija tikai divas — no Aglonas un Riebiņiem, kaut gan starp līdzjutējiem (īpaši māmiņās) bija vairākas.

Uzvarētājas jaunākajā vecuma grupā pie balvām tika pirmās.

Astonēsmitt divi mazie skrējēji bija visjaunākajā grupā, kur meitenes skrēja 500 metrus, bet zēni — vienu kilometru. Uzvarēja Aglonas vidusskolas vieglatlēte Jelena Gončarova un riebiņietis Antons Sefners.

Vienpadsmit un divpadsmitgadīgi zēni un meitenes skrēja pusotru un vienu kilometru. Aglonas internātskolas vieglatlēte Inese Aleksejeva sagādāja prieku savam fizikultūras skolotājam, jo distanci veica visātrāk. Bet riebiņietis Juris Verze uzvarēja zēnu konkurencē.

1976. — 1977. gadā dzimušie zēni un meitenes skrēja divus un pusotru kilometru. Un atkal Aglonas internātskolai kārtējās pirmās vietas, ko izcīnīja Dace Dūdiņa un Vladimirs Melņiks. Viņa brālim Jānim otrā vieta un otrā godalga. Vecākajā grupā, kur jaunieši skrēja 3, bet meitenes — 2 kilometrus, no zēniem visas trīs balvas ieguva Aglonas vieglatlēti. Lideris — Valdis Ukins. No jauniešiem ātrākā bija vārkāviete Līga Spuriņa.

Nav divu domu — rajonā jāaktivizē sponsoru līdzdalība sporta pasākumu organizēšanā bērniem un pieaugušajiem. Vai mums būs sekotāji? Gribētos, lai bērni un jaunieši, kas piedalījās «Novadnieka» balvu izcīņās sacensībās, kā arī tie, kas nepaspēja to izdarīt, pajautātu saviem vecākiem, kuri strādā dažādos vairāk vai mazāk bagātos rūpniecības uzņēmumos, saimniecībās, kuri maksā arodbiedrības un citas biedra naudas, kāpēc mammai vai tēta darba kolektīvs, tā padome neorganizē sporta sarīkojumus?

— Vai «Novadnieks» nevarētu noorganizēt līdzīgas sacensības pieaugušajiem arī citos sporta veidos? — jautāja fizikultūras skolotāji. Ja rajona avīzi pasūtīs katrā ģimene, tad, acimredzot, varēs!

Mēs pateicamies sabiedriskās ēdināšanās uzņēmumu apvienībai, kas palīdzēja sarūpēt balvas sacensību uzvarētājiem. Arī Preiļu 2. vidusskolas fizikultūras skolotājiem un skolēniem.

Aina ILJINA
Jāņa SILICKA foto

NORMUNDS DIMANTS

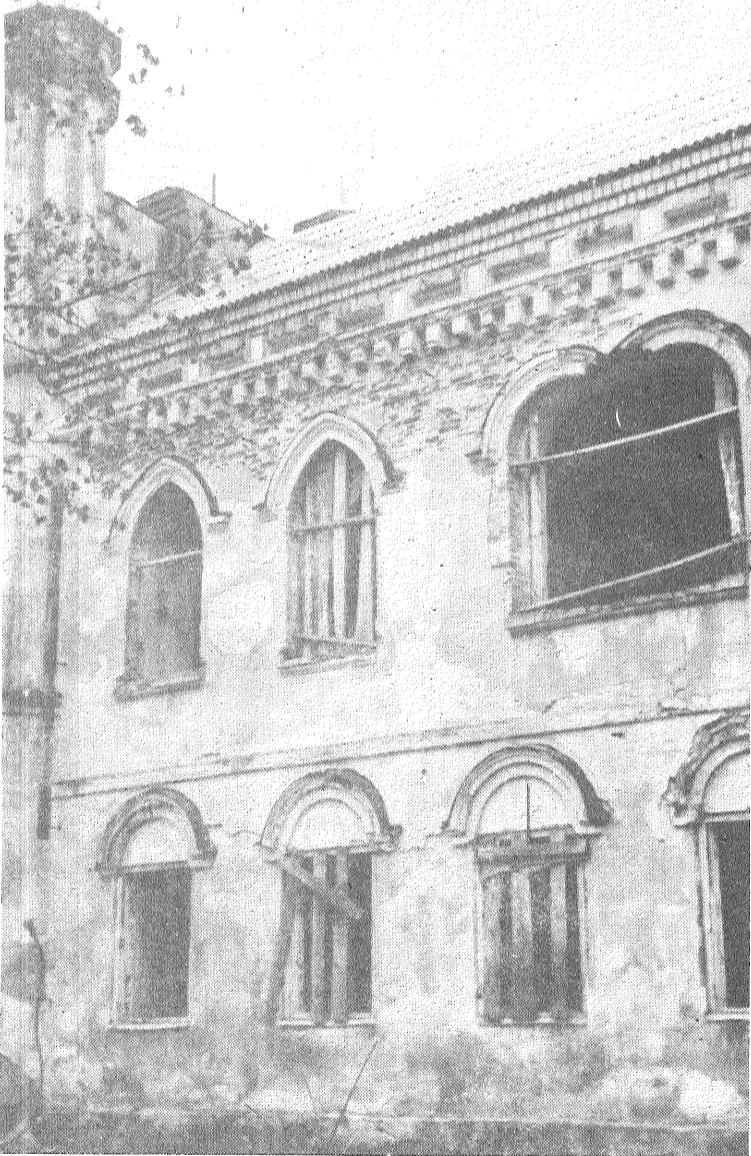
Māsīcu
tikšanās
augstākajā
līmenī

Pēc pamatīga iepazīšanās ar tantes Hermīnes iedzīvi, Eizenija palēcas un ieltūkojas.
«Pafais' man(im), bālelīn(i), sausa koka sprigultī!»
«Achl Achl!» ar spīdīgām acīm viņa no palievena izvilka gumijas apavu un, divos pirkstos turēdama, apvaicājās:
«Was ist das? What is it?»
«Galoša,» tante Hermīne piesardzīgi atteica.
«Galoša!» Eizenija izdvesa. «Skan nu gluži kā «gondola» vai «bar-karola!»
«Ko nu, tāda gumijas lancka,» tante Hermīne vēl iebilda, taču galošas jau bija Eizenijai kājās, un viņa sauca:
«Ach! Vēl tīru līnu kreklu un skaidrāvota ūdens krūzi rociņā!»
Tante Hermīne, atminēdamās māstīcas Evolūcijas gražīgumu un baidīdamās, ka arī Eizenija var pēkšņi aizmukt pāri jūrām un okeāniem, piekāpīgi sameklēja padīļušu līnu kleitu.
Kad Eizenija bija etnogrāfiski sarosusies, kā pati nelaime ieradās Evolūcija un apraudājās.
«Māsiņ!» viņa burzīja Eizeniju konvulsīvās skavās. «Ko tie kapitā-lisma asinssūņi un izsūcēji ar tevi izdarījuši!»
Mazliet nesapratusi un pārpratusi, Eizenija taisnojās:

Lai nerastos pāpratumi, jau pirmajā teikumā nākas izlikt ciltskoku: tantes Hermīnes un Evolūcijas tēvi bija brāļi, tantes Hermīnes un Eizenijas mātes bija māsa un brālis.
Visi. Atkāpe beidzas.
Iebaudījušas pašbūvētu jāņogu vīnu, Eizenija sāka interesēties par marksisma pamatiem, bet Evolūcija iedziedājās: «Trešo gadu desmitu laika dzīrmas maj...»
Tante Hermīne secināja, ka vienkāršo cilvēku starpā ne klaidā, ne Dzimtenē būtisku atšķirību nav. Jautri ritēja vakars, un platiem soļiem soloja tautas diplomāti: Eizenija piekrita, ka reizēm Ļeņina darba «Solis uz priekšu, divi soļi atpakaļ» nosaukums atbilst dzīves īstenībai, bet Evolūcija paslavēja firmas «Adidas» jaunākās kurpes «Adidas torsion», kas vienā atspērtīgumā ar valkātāja pēdas takti ved pretī uzvarai. Kas grib, tas dabū!
Tante Hermīne naigi tulkoja. Piemēram, Evolūcija nekādi nevarēja saprast, kāpēc Melburnas supermarketā pircējai uzreiz jāiegādājas piecu zeķbikšu komplekts, bet Eizenija atkal uzdeva sakramentālo jautājumu par dentistiem. Tante Hermīne gludināja asumus.

Atkāpe:
radu
raksti

Melnās logu acis it kā bridina mūs: cilvēki, atpūties, iznāciet vēsturi, jūs iznāciet arī sevi.

J. SILICKA foto

Galvenais redaktors Pēteris Pizelis

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1958. gada 29. marta otrdienā, ceturtdienā un sestdienā.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Priekšs, Aglona ielā 1.

Tālrunis uzziņām: 22305.

Izdod apgāds «Avīze», Rīga, Sarkanarmijas ielā 47.

Izdevējdarbības licence Nr. 000069.

Izplatīšanas apvienības «Līna» Daugavpils apgādes Valsts-

lulā 1. Obešspiedums. Viena nos. izpildītājs.

Mefiens 13962 eksemplāri latviešu valodā — 10009 eksemplāri, krievu valodā — 3953 eksemplāri. Pas. 1058.

Indekss 68169.

PRECIZĒJUMS

Redakcijā griezās agrorūpnieks «Sarkanais Oktobris» šoferis Vasilijs Isaja d. Ļisicins. Viņam pēc publikācijas «Tiesas hronika» («Novadnieks», 30. oktobra numurs) nākoties uzklauti paziņu un darbavietu dzēlīgās piezīmes. Patiešām, «Tiesas hronikas» autore — rajona tautas tiesas vecākā tiesu izpildītāja

E. Rinča ģimenes skandālistu vidū minēja V. Ļisicinu, taču — nesniedza par viņu nekādas tuvākas ziņas. Kā noskaidrojām, autore nosaukta V. Ļisicins dzīvo Silajāņu pagastā, bet priekšmetam V. Ļisicinam ar «Tiesas hronikā» minētajiem faktiem nav nekāda sakara. Redakcija lūdz autorus turpmāk būt precīzākiem, lai izvairītos no tamlīdzīgiem starpgadījumiem.

DAUGAVPILS CEĻOJU-MU UN EKSKURSIJU BI-ROJS piedāvā šādas ceļazīmes:

Ceļojumiem ar lidmašīnu (grupām)

Ašhabada — no 7. līdz 11. decembrim (ceļazīmes cena 7290 rubļ.);

Sevastopole — no 10. līdz 14. decembrim (ceļazīmes cena 5730 rubļ.);

Alma-Ata — no 22. līdz 26. novembrim (ceļazīmes cena 7980 rubļ.).

Ceļojumiem ar vilcienu

Maskava — no 6. līdz 11. novembrim, no 23. līdz 27. novembrim, no 30. līdz 4. decembrim, no 7. līdz 11. decembrim, no 21. līdz 25. decembrim.

Jaroslava — Kostroma — Ugliča — Rostova — no 11.

līdz 17. novembrim.

Kijeva — no 13. līdz 18. novembrim, no 20. līdz 25. decembrim.

Ļeņingrada — no 25. novembra līdz 1. decembrim, no 28. novembra līdz 3. decembrim, no 3. līdz 9. decembrim, no 12. līdz 17. decembrim, no 14. līdz 18. decembrim.

Ļvova — no 6. līdz 11. decembrim.

Kaļiņingrada — Kuršu kāpas — no 6. līdz 11. decembrim.

Ceļojumiem ar autobusu (grupām)

Gatčina — no 16. līdz 19. novembrim.

Puškina Kalni — no 14. līdz 15. decembrim.

Vitebska — Pólocka — no

18. līdz 19. novembrim, no 9. līdz 10. decembrim.

Soligorska — Minska — Hatīna — no 14. līdz 16. decembrim.

Grodņa — Druskininki — no 14. līdz 16. decembrim.

Tartu — Tallinna — no 14. līdz 16. decembrim.

Ļeņingrada — Tosno — no 12. līdz 16. decembrim.

Pleskava — Tartu — Pečori — no 14. līdz 16. decembrim.

Minska — Hatīna — no 7. līdz 9. decembrim.

Kauņa — Traķi — Viļņa — no 16. līdz 17. decembrim.

Ceļazīmes var iegādāties: 228400, Daugavpili, 5. Augusta ielā 25, tālruni — 26206 (ceļojumiem ar lidmašīnu un autobusu) un 26503 (ceļojumiem ar vilcienu).

No 28. oktobra
SPORTA KLUBS «CERIBA»

(Aglonas ielā 24)

organizē

individuālo rajona čempionātu novusā.

Čempionāts notiks 6 kārtās. Katra kārtā notiks pēc Sveices sistēmas (6 spēlēs). Uzvarētāju nosaka pēc labākā rezultāta piecās kārtās.

Nakošās kārtas: 18. 11., 23. 12., 27. 01., 24. 02, 31. 03. Sākums plkst. 10.00.

Uzaicinām visus novusa cienītājus (vīriešus, sievietes, pusaudžus) piedalīties mūsu rīkotajās sacensībās.

Dalības maksa 10 rubļi.

Uzvarētāji tiks apbalvoti ar vērtīgām balvām un naudas prēmijām: 1. vieta — 100 rubļi, 2. vieta — 75 rubļi, 3. vieta — 50 rubļi, 4. vieta — 25 rubļi.

Sporta klubs «Cerība»

LIVĀNU STIKLA FABRIKAI
steidzīgi vajadzīgi:

galvenais enerģētiskis (alga 300 rubļi, premiālā piemaksa 75 procentu apmērā), sagādes daļas ekonomists (alga 200 rubļi, premiālā piemaksa 70 procentu apmērā).

Izziņas pa tālruniem — 43171, 44360, 43173.

Uzskatīt par nederīgām 212. formas «B» sērijas pazudētās kvītes Nr. 997970, Nr. 998579, no Nr. 998581 līdz Nr. 998600.

Preiļu rajona apdrošināšanas inspekcija

Zeme sastingst ziemas salā. Naktī zvaigznes rāmi mirdz. Aiziet dusēt kapu kalnā Darbīga un laba sirds.

(A. Strautiņš)

Izsakām līdzjūtību Jānim Kotleram, TETI izvadot smiltājā. Livānu stikla fabrikas kolektīvs

Kā negrib sirds ticēt,

Ka cilvēks var tā —

No gaisas dienas

Aiziet mūžībā.

(A. Skalbe)

Sāpju brīdi esam kopā ar STASES SKUDRAS ģimeni, no viņas uz mūsu atvadoties.

Kopsaimniecības «Dzintars» arodkomiteja

Mūsu laiks ir tik īss,

Mūža vēji šalc apkārt un pāri,

Kas lai zina to brīdi,

Kad atskanēs liktena balss.

(J. Sirmbārdis)

Izsakām dziļu līdzjūtību VERONIKAS RŪSKULES piedēģiem sakarā ar viņas nāvi.

Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Dusi saldi, mānuļīte,

Baltā smilšu kalnīnā,

Savās sirdīs klusi, klusi

Mūžam tevī gribāsim

(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību Antonīnai Sembelei, no MAMUĻAS uz mūsu atvadoties.

Dravnieku skolas skolotāj: